

solum approbare debet, immo, & potest Religiosis modestos, prudentes, & habiles ad tractanda negotia, reprobando, si qui proponantur illi, audaces, garrulos, & eos, qui solum præbendo vultum negotia exponere volunt.

XIII. Officium Procuratoris Conventualis expirat, transacto mense integro post acceptam a Ministro denuo electo possessionem illius Conventus, vel Collegii, quod mandatum Procuratoris dedit. Si vero Patri Provinciali, & Communitati visum fuerit, poterit reelegi cum licentia sui Diffinitorii Generalis. Quod quidem antequam illam concedat, notitiam curet habere de moribus dicti Procuratoris, & de fidelitate in executione sui officii. Totum autem in hac Constitutione expressum quoad Procuratores Conventuales, profus, & in omnibus intelligi volumus de administratoribus quarumcumque facultatum, seu bonorum cujlibet Conventus, vel Collegii. Hi autem non præfite Sacerdotes, sed Fratres laici poterunt destinari. Provincialis vero eos tantummodo approbet, qui juxta dicta Cap. 24. num. 2. post suæ professionis officia eligi possunt.

XIV. Procuratores Conventuales in Civitatibus, seu Oppidis, ubi sunt Cancellaria, Regiaque Consilia, seu Audientia, teneantur suscipere, gerere, & expedire lites. & negotia Ordinis ad dicta fora Regia concurrentia. Et Patres Ministri hujusmodi Conventus, non occupent suos Procuratores itaut prædicta Ordinis negotia agere non valeant.

XV. Procuratores omnes Conventuales, & Administratores bonorum, seu facultatum cujlibet Conventus, seu Collegii singulis quadrimestribus rationem reddant suis Ministris, & Consiliariis de executione suorum officiorum, ac de acceptis, & expensis pro eorum expeditione: In quem effectum sit liber in Arca trium clavium, in quo dictæ rationes scribantur, & debita pro, & contra Conventum, cum annotatione diei, mensis, & anni, Personarum a quibus, & suis, in quem contracta sunt. Et librum istum quando, & sicut ceteros Monasterii visitet Provincialis, & Procuratorem, vel Administratorem non reddentem dictam rationem amoveat ab officio; Reddentem vero, sed non fideliter arbitrato suo puniat.

XVI. Sciant enim Ministri, & Consiliarii ipsos non esse Procuratores Conventuum, nec bonorum Administratores; quippe Communitates, quorum sunt bona Procuratoribus, seu Administratoribus, per suum authenticum mandatum a se destinatis integram administrationem commiserunt. Ministris vero, & Consiliariis solum competit rationes Receptorum, & Expensarum sumere, fructusque, & redditus, qui bonorum culturam, & conservationem, atque debitorum solutionem liberi pro Conventu, seu Collegio reperiant, in Arca trium clavium, & Communitatis Officinis reponere ad usum, & expensas Communitatis.

XVII. Ideoque præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub præcepto formali Patribus Ministris, & Consiliariis, nec non Procuratoribus, & Administratoribus quibuscumque, quod neque primi supradicti audeant aliquid exigere, aut accipere a Procuratoribus, & Administratoribus, præter ea, quæ solutis solvendis, factisque expensis, libera reperiantur pro Conventu; nec hi videlicet Procuratores, & Administratores, aliud ipsis petentibus reddant, & quod si cogantur a suo Ministro, illico Provinciale certiorum faciant de violentia sub poena privationis officii similis in perpetuum omnibus contravenientibus huic præcepto.

XVIII. Nullus sive Minister, sive Procurator, sive Administrator bonorum possit, nec ad breve tempus dare in arrendationem bona fructifera, quæ Conventus habet in agro, si expensis Communitatis elaborata fuerint aliquando, nisi consentientibus omnibus suffragiis, non solum habitantium, sed etiam pertinentium ad Domum illam, & de licentia Patris Provincialis, qui inspecta utilitate, eam concedet, dummodo non dentur ad vitam alicujus, nec ad magis tempus, quam ad triennium Ministri actualis.

REGULÆ

CAP. XLII.

Si quis hujus Ordinis Frater esse voluerit &c.

CAP. XLII.

De Novitiis, receptione, educatione, et approbatione Novitiorum.

§. I.

De Conventibus, in quibus educandi sunt Novitii.

I. Superior Generalis cum consensu Provincialis, in qualibet Provincia designet Domos necessarias pro educatione Novitiorum. Et semper sint segregata a frequentia, & semel designata non relinquuntur sine gravi causa. Ministri autem dictarum Domorum prudentes sint, & observantes; Et qui jam fuerint (si fieri possit) Magistri Novitiorum, & professorum.

II. Similiter Superior Generalis eligat Magistrum Novitiorum cum consilio Provincialis, pro cujus Provincia eligatur, & sit persona Spiritualis, prudens, docta, & potens viribus ad rigorem vite communis sustinendum, atque etiam, qui fuerit aliquando Magister recens professorum studentium Philosophiæ, aut Con-Magister Novitiorum, vel Vicarius alicujus Collegii Theologiæ studentium, aut Domus novitiorum. Poterit etiam Superior Generalis eli-

eligere Con-Magistros, consulto Magistro, ut eligat Religiosum ipsi benevisum, ac genio, & moribus non ab similem, ne forte si alium eligat, potius discordiam scissuræque inter discipulos introducat, quam Magistro javamem tribuat.

III. Superiores curent, quod Religiosi Conventuales Novitiatuum sint valde observantes, & exemplares.

IV. Omnes Novitii debent suscipere habitum, ipsoque vestiri in Domo Novitiatuum nisi raro, & expressa licentia Superioris Generalis cum aliquo fiat dispensatio ut habitum recipiat in Domo alia, in qua fuerit approbatus, & statim ac Statutum nostræ Religionis habitum susceperit, deducatur ad Novitiatum sub poena gravis culpæ infligenda Superiori, qui illum detinuerit, nec Provincialis in hoc poterit dispensare. Ut autem in Domo Novitiatuum habitu nostro induatur, statim ac aliquis perveniat, sufficit, quod recipiendus ad Chorum Ministro, & Magistro Novitiorum consignet literas patentes Provincialis, vel Recipientis ad statum Laici literas Superioris Generalis præcipientis illis, cum habitu vestiri. Prælati vero nunquam similes literas concedere, aut elargiri poterunt, quin prius illis constet authentice de approbatione informationum, & Communitatis circa mores, ceterorumque, quæ fuerint necessaria.

§. II.

De Personis non admittendis ad nostrum Sanctum Habitum.

I. Non admittantur ad nostrum habitum, qui infirmitatem habeat contagiosam, vel qui sit, vel fuerit mancipium, nec qui seculari veste indutus nostrum habitum petierit, si fuerit professus, sive valide, sive invalide alia quacumque Congregatione etiam nostri Ordinis v. g. in Patribus nostris Calceatis, aut etiam in Discalceatis, vel Reformatis ejusdem Ordinis, non subjectis nostræ Jurisdictioni. Nec etiam admittatur Neophytus, nec qui descenderit per lineam rectam in quolibet gradu a Judæis, Hæreticis, Mauris, vel Maurisicis: nec ullus, cujus Prædecessores per lineam etiam rectam, ac in quolibet etiam gradu ob Hæresis, vel Judaismi, vel Sectæ Mahometanæ crimina puniti fuerint ab hæretica pravitate Inquisitoribus. Quod si aliquis ex dictis in hac Constitutione celans aliquid ex prænaratis impedimentis professionem fecerit apud nos, statim, ac detegatur tale impedimentum, eiciatur: quia Religio non præstat suum consensum ad talem professionem. Quapropter omnes in publico coram Communitate moneantur ante receptionem habitus, & etiam ante professionem. Quod si habeant aliquid ex impedimentis in hoc numero enarratis professio (etiam si fiat) invalida, & nulla est, quamvis pluribus annis in Religione sint. Admonemus tamen ad electionem Professi procedi non posse, nisi infra quinquennium

a die professionis, & deductis causis coram Superiore suo, & Ordinario ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini; quod ex Sententia Sacræ Congregationis, vendicat sibi locum, non modo quando subditus vult deducere causas nullitatis suæ Professionis, sed etiam quando Superior vult illum eicere tanquam nulliter professum.

II. Non admittantur præterea Religiosi Professi aliorum Ordinum, Religionum, Congregationum, vel Societatum, absque licentia Capituli Generalis, concurrentibus duabus partibus ex tribus suffragiorum vocalium: Et eam non concedat, quin prius perdat privilegia dictorum Ordinum, & causam transitus, & concurrant alia requisita Sacrorum Canonum.

III. Insuper nec recipiatur ad Chorum, qui non habeat ætatis quindecim annos; nec ad statum Laici, qui non habuerit viginti, vel qui excesserit trigessimum quintum annum; nec aliquis Eunuchus, nec Uxoratus, si Uxor maneat in sæculo; nec irretitus aliqua irregularitate, qui difficiliter dispensari possit: nec habens notabilem deformitatem, nec Religiosus Professus apud Patres nostros Calceatos, vel apud aliam nostri Ordinis Congregationem extra jurisdictionem nostram, nec aliquis ex comprehensis in interrogatorio pro informationibus Novitiorum infra posito §. Sequenti. Nullus ex prædictis in hoc numero tertio recipiatur absque licentia Diffinitorii Generalis illius Familiæ, & in casibus, in quibus illam concedere possit juxta jus commune, & nostras Constitutiones; & nunquam illam concedat, ut iterum recipiatur, qui fuit antea Novitius nostræ Religionis, vel alterius, sine prævio examine causæ sui egressus de ipsius Diffinitorii commissione faciendum. Volumus tamen quod si aliquis ex dictis, & prohibitis in his duobus numeris (nempe secundo, & tertio hujus §.) habitum receperit, & professionem fecerit sine licentia, & facultate requisita, & expressa in prædictis duobus numeris, talis professio sit firma, & valida dum non sit ex comprehensis in n. 1. Si autem sine debitis circumstantiis aliquis receptus fuerit, ad arbitrium ipsius Diffinitorii puniatur Minister, qui a Prælato licentiam petiit, & Religiosus, qui fecit informationes: Illorum enim, quamvis excusari velit ignorantia, inexcusabilis est diligentia defectus.

IV. Denique præcipimus, quod nulla femina admittatur ad nostrum Habitum, ut fiat nostri Ordinis Mantellata, seu Trinitaria (vulgo Beata) absque licentia Superioris Generalis. Nec permittatur sine eadem licentia, quod emitat votum in manibus alicujus Prælati ex nostris, vel alterius Religiosi sub poena privationis officii Prælati, & vocis, ac loci per triennium subdito contravenienti.

De forma faciendi informationes pro admit- tendis ad nostrum Habitum.

I. Antequam ad nostrum supradictum Habitum quisquam admittatur, de mandato Ministri, extrajudicialiter, & omni possibili Sigillo fiat ab aliquo Religioso Clandestinum examen de officio, & qualitatibus parentum, & ascendendum prætendentis, ut sic sine illius, nec suorum jactura modeste denegetur assensus prætentioni. Si autem post tale examen nihil notandum repertum fuerit, tunc de consensu Prælati, cui competat licentiam dare, Minister poterit prætendentem suæ Communitati proponere, Communitasque ipsum approbare, vel reprobare circa mores: Postea vero quando approbatus fuerit, Minister a suo Provinciali commissionem petat, & Religiosus designatus, qui semper Sacerdos erit, faciat ex commissione ipsius Provincialis informationem juridicam, & plenariam de genere, moribus, & vita juxta Bullas Summorum Pontificum, recipiendo juramentum a Testibus. Provincialis autem nunquam designet confanguineum, conterraneum, amicumve prætendentis, aut parentum ejus, neque eum, qui in eorundem locum frequenter assistentiam habeat, aut habuerit.

II. Religiosus, cui commissæ fuerit informatio, postquam eam ipsi tradiderit Minister, moneat prætendentem, ut provideat circa iter, & expensas ad informationem faciendam: idque fieri debet Religioso, & pauperimo tali modo, ut Seculares nihil possint, murmurando reprehendere, & si aliter ab aliquo fiat, a suo Provinciali incarcerationem per tres menses, & ante omnia de ipsius mandato Sæcularibus restituatur superfluum.

III. Informationem vero faciat per seque interrogatorium, & quando visum fuerit. Testibus proponere potest Religionem juramenti, ne credant se posse a perjurio, falsum deponendo excusare, eo prætenu, quod causa sit Religionis, & pia. Si autem post hanc declarationem testari velint, eos interroget: Primo: Si est propinquus, si est habilis, secundum jus ad testificandum. Si movetur amicitia, vel odio, vel zelo justitiæ, vel si comprehensus invenitur sub aliqua ex generalibus interrogationibus, vel quare moveatur ad deponendam, & quot ætatis annos habeat.

IV. Secundo. Si cognoscit illum, qui prætendit nostrum Habitum, & ejus parentes, avos, & ascendentes, & a quanto tempore illos cognoscit.

V. Tertio. Si scit dictum prætendentem descendere a Judæis, Hæreticis, Mauris, vel Mauriscis, vel a Pœnitentiatis per Tribunal Sanctæ Inquisitionis ob crimen Hæresis, vel Judaismi, vel Sectæ Mahomettanæ. Vel si audivit aliquem ex parentibus, seu ascendentibus ejus habere aliquem ex prædictis defectibus.

VI. Quarto. Si scit prætendentem esse

Neophitum, sive noviter Convertum ad Fidem, vel aliquid erga hoc audivit.

VII. Quinto. Si scit, quod dictus prætendens, parentes ejus, vel avi sint notati aliqua infamia.

VIII. Sexto. Si scit, quod sit filius legitimus ex legitimo Matrimonio, & ut talis judicatus, & reputatus.

IX. Septimo. Si scit, quod sit liber, id est quod non sit nec fuerit servus, nec mancipium.

X. Octavo. Si scit, quod dictus prætendens non sit ligatus vinculo Matrimonii, vel fide Sponsalium, itaut de sua Persona disponere non possit.

XI. Nono. Si scit quod habeat aliquam infirmitatem contagiosam.

XII. Decimo. Si scit, quod habeat aliqua debita, quæ solvere non possit, vel si teneatur reddere rationem, ex qua ipsi, vel Ordini nostro aliqua lis, seu molestia subsequi valeat.

XIII. Undecimo. Si scit, quod prætendens fuerit Novitius, vel Professus in nostra Religione, vel in alio quocumque Ordine, Congregatione, seu Societate, etiam in nostris Patribus Calceatis, vel Discalceatis, seu Reformatis nostri Ordinis non subjectis nostræ Jurisdictioni.

XIV. Duodecimo. Si scit, quod prætendens, & petit, & vult habitum sponte, & proprio affectu, ac voluntate allectus non vi, metu, fraude, aut alio humano respectu.

XV. Decimotertio. Si scit, quod Parentes prætendentis sint pauperes, itaut ad sustentationem suam indigeant adjutorio illius, vel Religionis, si recipiatur ad eam.

XVI. Decimoquarto. Si scit verum esse omne, quod deponit, itaut si aliquid esset in contrarium, sciret, vel audivisset.

XVII. Si in aliqua Religione, vel Provincia opus fuerit strictioribus aliquibus interrogationibus, Superiores illas anonant in interrogatorio, & informantes adimpleant.

XVIII. Insuper stricte præcipimus, quod quilibet informans (sub pœna gravis culpæ per tres dies) proferat fidem Baptismatis prætendentis, & illam inferat informationi, ut de Baptismo, & ætate constet, scribanturque in libro, in quo ejus receptio, & Professio scribenda est. Prælatus autem, qui non fecerit Testimonium Baptismi scribi in dicto libro, & qui aliquem ad professionem admiserit sine dicta Baptismi fide, severe puniatur.

XIX. Facta informatione, & clausa, ipse informans curet illam quamprimum tradere Patri Ministro Conventus, vel Collegii, in quo prætendens Habitum nostro induendus est; Et dictus Minister, ac Consiliarii, & Magister Novitiorum, vel professorum, vel (si ibi Magister non est) Vicarius, omnes, utique simul videant informationem, & approbent, vel reprobent, & rationem fideliter reddant Capitulo Conventuali de contentis in ea. Et oneramus Conscientiam Examinatorum, dictæ informationis, & Religiosorum Capitularium super secreto.

XX. Si

XX. Si informatio juridica fieri commode non possit, antequam prætendens recipiat Habitum, saltem Superior Conventus, vel Collegii, vel ejus nomine alius Religiosus ab eo deputatus, coram Examinatoribus destinatis pro informationibus videndis, clare, & distincte legat interrogatorium prætendenti, & per ipsum sigillatim interroget, accepto ab eo Juramento de veritate dicenda, & an comprehendatur in aliquo ex ibi contentis. Et postea quamprimum possibile fiat, fiat informatio juridica, & plenaria, quam approbent, vel reprobent Minister, Consiliarii, & Novitiorum Magister.

§. IV.

De modo recipiendi Novitios.

I. Quicumque recipiendus est ad Habitum nostrum, examinetur prius de sua vocatione a Prælato, vel ab aliquo Religioso experto, ab ipso designato, non solum ore tenus, sed aliquis fiat experientia: & animadvertat, si est bonæ indolis, & virum sufficientium ad portandas Religionis austeritates.

II. Ad Chorum non recipiatur, nisi qui latinitatem sufficientem calleat ad alias scientias adipiscendas. Quod ut constet Pater Minister (si voluerit) & quatuor Religiosi deputati a Patre Provinciali (vel aliquo ex istis deficiente, alius loco ejus designatus a Ministro) examinent prætendentem, per majorem partem suffragiorum secretorum declaretur ejus sufficientia, vel insufficientia. Liceat tamen Superiori Generali iusta de causa aliqui in defectu Grammaticæ supplere, maxime quando prætendens ingenii acumine pollet.

III. Posthæc proponatur suo Capitulo Conventuali, cui competat probatio, & fideliter illi significentur dotes prætendentis. Postea aperiantur informationes, & cum fuerint approbatæ, de omnibus certior fiat Provincialis, ut suas literas concedat prætendenti, ut desatio Habitum recipiat in Domo Novitiatus. Solum autem recipiatur, qui majorem partem suffragiorum Capituli Conventualis habuerit.

IV. Nullus ad Chorum recipiatur, immo nec per approbationem disponatur absque licentia in scriptis Patris Provincialis. Provincialis vero cam concedere poterit quando locus vacaverit iuxta numerum, præscribendum in Capitulo Provinciali, vel pro imminente futuro triennio, quem numerum, nisi de licentia Superioris Generalis, & expressa pro qualibet vice Provincialis accedere non possit sub pœna privationis talis facultatis ad triennii finem, alias Provincia ultra Conventuum vires, Religiosos, quos sustentare non posset, pro arbitrio Provincialis, haberet in præjudicium Regularis observantiæ, quæ paupertati Religiosa, non vero necessitati innititur.

V. Nec Fratres Laici sine licentia Superioris Generalis, quam concedet, con-

sulto prius Patre Provinciali illius Provincie, ubi est Domo, in qua recipiendi sunt, & isti gaudeant integra valetudine, & viribus ad laborem corporalem, in quo ratione sui status versari, & exerceri debent, ideoque ante receptionem capiatur experientia per aliquot dies de perseverantia in vocatione, & de salute, ac viribus. Nec recipiantur, qui legere nesciant, quippe, dissonum videtur, & est, quod Religiosi nihil spirituale legere possint: Nec admittendi sunt, qui saltem mediocriter non scribant. Hi enim incapaces erunt officiorum suæ professionis, quæ indigent scriptura. Præterea nisi prævia dispensatione Superioris Generalis petita a Diffinitorio Provincie non recipiatur aliquis, qui exercere non possit aliquod officium manuale ex mechanicis ad usum Religiosorum, vel utilitatem Conventuum deservientibus, aut qui saltem non sit Agricola. Nec plures Laici admittantur, nisi quod prudenter judicaverint Superiores necessarios esse pro servitio Religionis.

VI. Laici perpetuo conservent nomen, statum, & Ministerium Laicorum, nec ullo tempore ad Clericorum statum admittantur. Et Superiores contrafacientes privationis officiorum, & vocis activæ, & passivæ pœnam incurrant, prout statuit in Motu Proprio Ordini nostro concessio fe. re. Paulus Papa V, die 17. Augusti anno 1611. incipit: *Circumspecta Sedis Apostolicæ*: Nec illis unquam concedatur Corona, nec literarum studia sub pœna privationis officii, & vocis activæ, & passivæ per sexennium Superiori contravenienti.

VII. Ad habitum donati, seu oblati, nullus recipiatur sine approbatione Capituli Conventualis, & obtenta licentia Patris Provincialis; Et qui recipiendi sunt, habeant ætatis saltem viginti annos, & amplius, & non excedant trigelimum secundum; polleantque integra salute, & viribus ad laborem corporalem, in quo sunt exercendi. Semel autem recepti, non expellantur sine consensu Patris Ministri, & Consiliariorum. Nec Donati recipiantur ad habitum Laicorum, nisi post triennium experientiæ, & illi tantum, qui alias recipi possent juxta dicta num. 5. De eorum educatione curet Pater Vicarius Conventus, vel Collegii, & nunquam permittatur e Domo exire ante expletum quadrimestre post eorum receptionem ad habitum. Prædicti non utantur lineis, nec Calceamentis. Concurrent ad Orationem mentalem, ad Matutinum cantatum, ad flagellationem, Communionem Communitatis, & ad exhortationem spirituales, quæ Dominicis diebus fieri solet, ubi eorum defectus ante Religiosorum culpas a zelatore, vel Præfide advertantur, ac corrigantur, & statim a Capitulo exeant. Officia Tabulæ illius (sicut, & Laici) singulis hebdomadis distribuuntur, & cum obierint, funeralia, & officia fiant pro eis sicut, & pro Novitiis.

§. V. De

De Educatione Novitiorum.

I. Patres Ministri Domorum Novitiatum nihil pertinens ad Novitios, vel ipsorum directionem jubeant, vel disponant, inconsulto Magistro illorum. Poterunt tamen, quando voluerint, eos affabiler communicare circa directionem interiorum, & profectum suum, dummodo id fiat uno, vel duobus diebus destinatis promissis.

II. Religiosi Conventuales Novitiatum non loquantur cum Novitiis sub poena gravis culpae, nec audeant illos reprehendere. Si vero aliquem defectum in Novitio aliquo viderint, dicant Praelato, vel Magistro, vel in Capitulo culparum animadvertant.

III. Novitiis nunquam injungantur officia, nec imponantur occupationes, quae occasionem illis praebent tractandi cum Saecularibus. Nec permittantur, quod visitentur adhuc a parentibus, & cognatis, nisi in casu raro consentiente, & praesente Magistro.

§. VI.

De approbationibus Novitiorum.

I. In anno approbationis Novitii ter proponantur Capitulo Conventuali, ut judicet, an attentis eorum vita, & moribus digni sint, ut ad professionem admittantur; ad quam nullus Frater Laicus approbetur, ne recipiatur, qui aliqua ex officiis propriis sui status, & ministerii ad Communitatis servitium recte non didicerit. Nec ad tertiam approbationem Choristarum Communitas unquam procedat, quin prius Novitius fuerit approbatus a Ministro, Vicario, Consiliariis, & Magistro de sufficientia, quoad Rubricas Missalis, & Breviarii, & Cereimoniale, & Manuale nostrum. Patres Ministri, & Magister Novitiorum ante primam approbationem possunt dimittere quemlibet Novitium, si eum judicent Religioni noxium, vel ineptum.

II. Post quartum mensem a receptione Habitus proponantur prima vice Novitii dicto Capitulo: Secunda post octavam. Tertia post decimum mensem. Ut Novitius censetur approbatus, debet habere majorem partem suffragiorum Secretorum Capituli Conventualis, quod si ea non habuerit, statim Habitu spoliatur, & modeste dimittatur. At jam approbatus a Capitulo, Habitu non spoliatur, nisi de consensu ipsius Capituli Conventualis, vel saltem consentientibus, & convenientibus Ministro, & Magistro, & Superiore Generali, vel Provinciali. Quod si ad neutrum ex his duobus facilis sit, rursus suppleat illius defectum consensus duorum Religiosorum jam antea ad hunc effectum deputatorum a Provinciali.

III. Oneramus conscientias Conven-

tu alium cujuscumque Novitiatum, ut in approbationibus Novitiorum (utpote cum sit magni ponderis res) singulari prudentia, & Religionis zelo se gerant, seclusa omni affectione, & humano respectu.

IV. Bona actualiter Novitiorum etiam ipsis consentientibus, immo, & petentibus non distribuuntur adhuc inter Pauperes, nec alio modo consumantur. Et Praelatus, qui aliter fieri permiserit, poena culpae gravis per tres dies puniatur.

REGULÆ

CAPUT XLIII.

Ad Professionem vero aliquis non recipiatur &c.

CAPUT XLIII.

De Professione Novitiorum, & de Repetitione illius per Professos, & eorum Domibus, ac Bonis.

§. I.

De Professione Novitiorum, ac de repetitione illius per Professos.

I. Peracto integro probationis anno, Novitius cum licentia Patris Provincialis admittatur ad Professionem, quam faciat juxta Regulam, & Constitutiones nostrae Sacrae Religionis in manibus Praelati, vel adminis in praesentia ejus, teatore sequenti:

Forma Professionis.

Ego Fr. N. de N. facio meam Professionem, & promitto obedientiam, castitatem, & paupertatem B. Virgini Mariae, & Sanctis PP. nostris Joanni, & Felici, necnon & nostro R. P. Fr. N. de N. Ministro Generali, aliisque meis Superioribus Ordinis Discalceatorum Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum; eorumque Successoribus secundum Regulam primitivam dicti Ordinis a se: re: Domino Papa Innocentio III. stabilitam, & a pie mem. Domino Papa Urbano VIII. ad perfectiorem formam redactam, & secundum Constitutiones ejusdem Ordinis sine mitigatione usque ad mortem.

I. Continuo destinati ad Chorum emittant quartum votum non ambiendi juxta Breve se: re: Pauli Papae V. expeditum die 10. Februarii anni 1610. incip. *Quae pie, ac sancte.* Illudque faciant sequenti forma:

Propterea promitto, me directe, vel indirecte, per me, aut per alios intra nostram Congregationem, Praelationem aliquam, aut officium per Constitutiones praetendi prohibitum, mihi nunquam praesensurum, & pariter extra nostram Congregationem neque directe, neque indirecte per me, aut per alios ullam Praelationem praesensurum, vel oblatam acceptaturum, nisi praeepto ejus, qui mihi praecipere poterit, adstringar.

II. Fra-

II. Fratres Laici, quando faciunt Professionem (quam vulgari lingua facere debent) post emissionem trium essentialium votorum continuo emittant quartum non transcendi ad statum Clericalem, nec Sacros Ordines suscipiendi, juxta praeeptum se: re: Alexandri Papae VII. per suas literas in forma Brevis expeditas die 16. Januarii anno 1663. incipit. *Pastoralis officii* fiatque sequenti modo, & lingua, & vulgari.

Praeterea promitto, me nunquam transiturum ad statum Clericalem, aut receptorum primam Tonuram, neque directe, vel indirecte per me, aut per alium dictum transitum, sive receptionem praesensurum.

III. Professio facta scribatur in libro Professionum, notando, quod fuit facta, praevisa, & approbata informatione juridica de genere, moribus, & vita, juxta tenorem Bullarum Summorum Pontificum, & nostrarum Constitutionum, & subscribatur a Religioso, qui Professionem fecit, a Praelato Domus, a Magistro Novitiorum, & ab aliis duobus Religiosis, qui praesentem Professioni fuerunt, & ab illo etiam, in cujus manibus illam fecit profitens, si forte distractus fuit a Praelato. Et confestim informatio igne comburatur.

IV. Insuper omnes, & singuli nostrae Religionis Professi tam ad Chorum destinati, quam Laici, tam Praelati, quam Subditi semel in singulis annis in die Vespertino Festi Omnium Sanctorum Ordinis post horam quintam repetant, & denuo confirmant suam Professionem, unoquoque iterum sigillatim faciente, & renovante quatuor vota, quae primo in sua professione emittit, juxta formam praescriptam in hoc Paragrapho: Omnesque illam repetant coram Communitate in manibus Praelati, seu Praesidis Communitatis ipsius, & ante omnes ipse Praesens coram ipsa Communitate. Initio vero formae supraposita mutant verbum = *facio* =, in verbum = *repeto* = & verbum = *promitto* = in verbum = *re-promitto* = Et Superior Generalis Ordinis loco verborum ad ipsum attentium in eadem forma, dicat: Necnon SS. D. nostro Papae N. ejusque, & B. Petri Apostoli legitimis Successoribus. = Superior Generalis Familiae, & Diffinitores Generales Ordinis, omittente debent illa verba = *Aliisque meis Superioribus*; quae omnes alii Praelati, & Subditi dicere tenentur. Quod si aliquis, propter infirmitatem assistere non valuit Functioni ista, repetat Professionem quam primum possit in manibus Praelati in Cella sua, praesentibus duobus Religiosis; Qui vero ob aliquam legitimam causam absens fuerit, quamprimum eam repetat in Choro etiam coram Communitate.

§. II.

De recenter Professis, & eorum Domibus.

I. In qualibet Provincia ex designatione Superioris Generalis sit una, vel duae Bull. Rom. Tom. XIV.

Domus, ubi recenter Professi cum suo Magistro in habitatione separata, & clausa vivant, & perseverent saltem post professionem, vel quovis in Collegium mittantur ad aetatem Sacris Ordinibus sufficientem pervenerint. Dum tamen in his Domibus fuerint, in spiritualibus exercitiis, quibus instructi fuerunt in anno probationis exerceantur. Interim vero etiam studiis humanarum literarum (non solum Grammaticae) operam dare possint, & debeant juxta instructionem, & praescriptum Decretorum SS. D. nostri Clementis VIII.

II. Cum Magistro Professorum quoad ejus assignationem, & reliqua omnia observetur totum, quod in diversis partibus harum Constitutionum dictum, expressamque manet de Magistro Novitiorum. Et quod ministri nihil disponant erga Professos inconsulto dicto Magistro.

III. Dicti recenter Professi destinati ad Chorum dum fuerint in Domo Professorum non exeant ad Oppidum, nec aliorum, nisi cum Communitate, Praelato aliquo, vel Magistro: nec propriam Patriam adeant (nisi ibi Conventus sit, & pro Conventualibus ejusdem designentur) donec Sacerdotes sint. Postquam autem a dicta habitatione separata, & clausa recenter Professorum exierint, quovis Sacerdotio intuentur, disciplina Vicarii subiaceant, praeterquam in Collegiis Artium, ubi sunt Magistri.

IV. Si quis jam Sacerdos nostrum habitum accipiat sub instructione Magistri, sit etiam integrum annum post Professionem, & non amplius, nec a Domo egrediat; nisi post expletum dictum annum, nec in propriam Patriam pergat, donec quatuor annos post professionem expleverit, nisi ibi sit Conventus noster, & pro Conventuali in eum adeat.

V. Fratres Laici similiter sub disciplina Magistri recenter Professorum sint primo anno post Professionem, & insuper duobus aliis annis sub ipsius Magistri, vel ubi ipse non sit, sub Vicarii instructione. Nec primo dicto anno e Conventu exeant, nisi in Communitate, neque in Patriam pergant, nisi post quatuor annos transactos a Professione, vel nisi in ea sit Conventus Ordinis, & pro Conventualibus mittantur.

§. III.

De Bonis, Hereditatibus Proficientium, & Professorum.

I. Decernimus, quod bona illorum, qui in nostra Religione profitentur, dividantur, & medietas detur Conventui, in quo professionem fecit, & altera medietas sit Collegio, in quo recepit habitum, vel a quo directus, & missus fuit, ut habitum reciperet. Quod si non fuit in aliquo Collegio receptus, neque ab eo directus, sive missus, talis bonorum medietas, quando totum dividendum non excedat summam octoginta scutorum Romanorum argenti, juxta praesentem eorum valorem, deserviat

S f

pro

pro expensis a Diffinitorio Provinciali designandis. Si autem excesserit, pro designandis a Diffinitorio Generali, ad quod quotannis mittere debent Magistri Novitiorum cujuscumque Provinciae notitiam fideliter enarratam, & a se, Ministro, & Confiliariis subscriptam de Profitentium hereditatibus, & bonis. Quod illis praecipimus in virtute Sanctae Obedientiae sub praeepto formali, & sub poena inhabilitatis in perpetuum, aliter facienti.

II. Ut autem Redemptor Captivorum non tertiam partem cujuscumque medietatis accipiat separatim, sed simul totius integram totum dividendum est in tres partes, & tertia separata pro Captivis, quod reliquum fuerit, declaramus debere in conscientia reddi, ac restitui dicto Collegio, vel Diffinitorio, & Redemptioni. Hoc autem tantum intelligatur, quando noster Professus non fecit Testamentum ante professionem in favorem alicujus personae extra Ordinem nostrum, si enim fecit, ejus ultima voluntas adimpleatur. Dum tamen Testamentum, aut Renunciatio sit sine gravamine Missarum, aut alterius pie memoriae, & si imponatur hujusmodi gravamen, semper intelligatur Novitium fundationem facere in favorem Religionis, & non alicujus determinatae Domus, aut personae intra Religionem; quia cum Conventus nostri nullum possint recipere onus sine licentia Superioris Generalis, & aliunde illius conscientiae juxta Canonicas Sanctiones, sit non permittere, quod Conventus graventur ultra posse, ad ipsum deinceps pertinere debet, quod in Ordine adimpleantur ultima voluntates Novitiorum post professionem eorum, sine alicujus Conventus Jure.

III. Praeterea praecipimus in virtute Sanctae Obedientiae, sub praeepto formali, omnibus, & singulis nostri Ordinis Religiosis tam Praelatis, quam subditis, ut nullus moneat Novitios, neque eos inducat, ut Testamentum, aut Renunciationem ante suam professionem faciant in favorem alicujus personae extra, nec intra ordinem nostrum.

IV. In exigendis bonis per Fratres in nostra Religione professos, relictis nobis, vel ad Nos pertinentibus maxima servetur charitas, & praee oculis habeatur indigentia, & qualitas Fratrum, & Sororum Religiosorum, & specialiter hoc observetur cum ejus Patre, vel Matre, quando per mortem alterutrius hereditas obvenit nobis, tunc enim (si charitas exigit) volumus ne talium bonorum fructus exigantur, vel petantur, donec alter superstes moriatur.

§.2. Emanavit deinde a Congregatione eorumdem Cardinalium, re undique mature discussa Decretum tenoris sequentis: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Rmorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, referente Eminentissimo Domino Cardinali Gentili Ponente re undiq; mature perpenfa supraferiptas Constitutiones censuit esse approbandas,

Decreto Congregationis Episcopalis & Regularium praedictae Regulae confirmatae.

prout praesentis Decreti vigore benigne approbat, atque confirmat. Roma die 23. Augusti 1737. Cardinalis Franciscus Barberinus Praefectus. C. Archiepiscopus Damiatinae Secretarius. Loco * Sigilli.

§.3. Quare praedictus Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecit, ut praesentatas Constitutiones, & Decretum hujusmodi Apostolicae confirmationis patrocinio communitri de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, cumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes, & singulas Constitutiones praesentatas, & in eis contenta quaecumque, nec non dictae Congregationis Decretum auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti, ac solemnitate quarumcumque in similibus etiam de necessitate observandarum, aliove quoslibet etiam formales, & substantiales defectus, si qui in praemissis principaliter, vel accessorie, aut alia quovis modo intervenerint, seu intervenissent, dici, censer, vel praetendi possint, penitus, & omnino supplemus, & sanamus.

§.5. Decernentes easdem praesentes literas, ac Constitutiones, & Decretum praesentatae semper firma, valida, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sique in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuntios, aliove quoslibet quacumque praesentia, & facultate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis etiam Ordini praedicto, illisque Superioribus, Fratribus, & Personis sub quibuscumque

Procurator Gener. Papae supplicat pro Apost. confirmatione.

Annuat Pontifex.

Hae literae perpetui roboris adiecta firmitatem.

Contraria tollit.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

cumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac pluries confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorum sub anno Piscatoris die 2. Augusti 1738. Pont. Nostri Anno Nono.

CCXXXVIII.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Canoniorum Regularium Ordinis Sancti Antonii Viennen. per quod statuitur, quod Laici dicti Ordinis professionem post quatuor annos tantum emittere possint.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. E Xponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Canoniorum Regularium Ordinis Sancti Antonii Viennen, quod per Constitutiones dicti Ordinis par. 2. Cap. 1. de recipiendis in Ordine n. 7. cautum reperitur, ne Fratres Laici, seu Conversi dicti Ordinis ad professionem per eisdem emitti consuetam, nisi postquam decem annorum spatio dicto Ordini tanquam Donati inserverint, & subinde novitiatum annum peregerint, admittantur; & cum pluribus ab hinc annis Superiores Generales Ordinis hujusmodi malum effectum, quem praedictum tempus, asserere solet, agnovissent, nam plurimi ex dictis Donatis erga divinum servitium desides, alteri a fallaci licentia ilecti, & alii demum a Cacodamone instigati cum tempus emittendi eandem professionem prope imminere animadvertenti a proposita animi sententia recedunt, per quoddam Decretum Capituli Generalis dicti Ordinis mense Majonuper elapso celebrati tempus undecim annorum hujusmodi ad quatuor annos dumtaxat redigere studuerunt, & alias prout in ejusdem Capituli Generalis decreto tenoris, qui sequitur videlicet: Extractum ex actis Originalibus Capituli Generalis anni 1738. Ex Sessione 14. Quantum ex Fratrum Conversorum servitii rerum temporalium administratores in omnibus Ordinis Nostri Domibus, sed in hac inclita praesertim Abbatia adjumenti capiant nemini non perspicuum est. Verum hodie paucissimi sunt idonei Juvenes, qui in tali statu Deo militare velint, & ii ipsi, quibus hunc Dominus effectum inspirat; longissimo temporis tractu, quo probantur per decem annos in habitu Donatorum, & per

Bull. Rom. Tom. XIV.

Juxta Regulas Ordinis Laici non nisi post undecimum annum novitiatum ad professionem admittendi.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

Capituli Generalis Decretis hujusmodi terminatis ad quadriennium reductis.

annum undecimum in Novitiatu plerumque a proposito deterrentur; Unde vel habitum non suscipiunt, vel susceptum urgente Demonis tentatione, cui tandiu resistere difficile est leviter dimittunt. Igitur Ven. Catus cupiens Converterorum Fratrum penuriam, aut totalem etiam extinctionem avertere, statuit esse brevandum eorum probationis tempus a decennio ad triennium; ita ut post tres annos in statu Donatorum emensos, alterumque insuper in Novitiatu, si habiles judicentur, ad Religiosam professionem admitti valeant. Quapropter Procuratori Generali in Curia iungitur, ut necessariam super hoc a SSna Sede legum, seu Constitutionum nostrarum dispensationem humiliter exposulet. Concordat cum Originali N. Gasparini Abbatis Generalis S. Antonii A. Boudels Secretarii Capituli Generalis Loco * Sigilli.

§.2. Cum autem, sicut dictus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, Decretum Capituli Generalis hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communitri summopere desideret.

§.3. Nos ipsum modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentatum, auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adicimus.

§.4. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sique in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice

S s 2

Apostolica munimine roborari d. Decretum petit Procurator Gen. Ordinis.

Confirmat Clemens.

Sique in posterum jubet servari.

Derogat obstantibus.